

רעפ 22180-10-24 - סמאח עותמאן נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 22180-10-24

לפני: כבוד השופט יוסף אלרון

המבקשת: סמאח עותמאן
נגד

המשיבה: מדינת ישראל
בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בנוף הגליל-נצרת ב-עפ"ג 60835-05-24 מיום 10.9.2024 שניתן על ידי השופטים י' שיטריט, ח' סבאג ו-א' אבו-אסעד
בשם המבקשת:

החלטה

לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי נוף הגליל-נצרת ב-עפ"ג 60835-05-24 מיום 10.9.2024 שניתן על ידי השופטים י' שיטריט, ח' סבאג ו-א' אבו-אסעד, במסגרתו נדחה ערעור המבקשת על גזר דינו של בית משפט השלום ב-ת"פ 14802-02-23 מיום 14.5.2024 שניתן על ידי סגנית הנשיא ר' שפילברג כהן.

1. המבקשת הורשעה על פי הודאתה במסגרת הסדר טיעון בעובדות כתב האישום המתוקן. לפיו, בנה של המבקשת החזיק בביתם המשותף אקדח עם מחסנית וכחמישים כדורי תחמושת, כשהמבקשת ידעה שהאקדח נמצא בכספת הבית. כאשר שוטרים הגיעו לבצע חיפוש משטרתי בבית על פי צו, המבקשת ביקשה מהם שימתינו בכניסה כדי שתלבש כיסוי ראש, וניצלה זאת כדי להחביא את האקדח והתחמושת מתחת לבגדיה בכוונה להעלימם ולהסתירם. לאחר מכן, כשבוצע חיפוש על ידי שוטרת אשר ביקשה מהמבקשת שתפתח את הסריג אותו לבשה, נמצא האקדח שהסתירה וכן הכדורים והמחסנית התואמת. בהתבסס על הודאתה כאמור, בית משפט השלום הרשיעה בעבירה של החזקת נשק שלא כדין לפי סעיף 144(א) רישא בשילוב עם סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק), החזקת תחמושת שלא כדין לפי סעיף 144(א) סיפא בשילוב עם סעיף 29 לחוק, וכן בעבירה של

עמוד 1

שיבוש מהלכי משפט לפי סעיף 244 לחוק.

בית משפט השלום סקר בגזר הדין את מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות נשק, וקבע מתחם עונש הולם בין 11 ל-24 חודשי מאסר. בגזירת העונש בתוך המתחם, ניתנה התייחסות לתסקיר מטעם שירות המבחן בעניינה של המבקשת, אשר כלל צפי נמוך לשיקום ולא בא בהמלצה טיפולית. בהתאם, נגזר על המבקשת עונש של 11 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרה, לצד עונש מאסר על תנאי וקנס כספי.

2. ערעור המבקשת לבית המשפט המחוזי נדחה. נקבע כי מתחם העונש שהציב בית משפט השלום נוטה לקולה בראי מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות נשק; וכי הצבת העונש בקצהו התחתון של המתחם מהווה הקלה נוספת עם המבקשת, נוכח העובדה כי תסקיר המבחן בעניינה אינו חיובי. לבסוף, צוין כי אף שלבית המשפט נתונה הסמכות לסטות ממתחם העונש משיקולי צדק, במקרה זה לא הוצג נימוק שיצדיק חריגה כאמור. מכאן הבקשה שלפניי.

3. המבקשת סבורה כי יש לקבל את בקשת רשות הערעור משיקולי צדק, ולהתערב ברכיב המאסר בפועל שהושת עליה. לטענתה, היא לא הייתה המחזיקה העיקרית באקדח והעונש שנגזר עליה לא נתן משקל מספק להיותה אישה מבוגרת ונעדרת עבר פלילי. על כן, נטען כי משיקולי צדק ראוי לסטות ממתחם העונש ההולם שנקבע.

4. דין הבקשה להידחות. רשות ערעור "בגלגול שלישי" תינתן במקרים נדירים בלבד המעוררים סוגיה משפטית עקרונית החורגת מעניינם הפרטי של המבקשים, כאשר מתעוררים בנסיבות העניין שיקולי צדק ייחודיים או כשנגרם עיוות דין (רע"פ 53039-08-24 וקנין נ' שמואל, פסקה 9 (5.9.2024)). כמו כן, בקשת רשות ערעור על חומרת העונש תתקבל רק במקרים נדירים שבהם יש סטייה מהותית ממדיניות הענישה הנוהגת (רע"פ 1182/24 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (18.2.2024)).

5. בענייננו, לא מצאתי שהעונש שנגזר על המבקשת חורג ממדיניות הענישה הנוהגת בעבירות מסוג זה, בוודאי שלא במידה שתצדיק את התערבות ערכאת הערעור במסגרת "גלגול שלישי".

מגמת ההחמרה בענישת עבירות נשק היא ברורה, ונגזרת, בין היתר, מהצורך לשדר מסר מרתיע מפני ביצוען (רע"פ 5613/20 אלהוזייל נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (25.8.2020)). מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות אלה מצדיקה בדרך כלל הטלת עונש מאסר לריצוי בפועל, גם על מי שזו הרשעתו הראשונה (ע"פ 6989/13 פרח נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (25.2.2014)).

באשר לעתירת המבקשת לסטייה ממתחם העונש, לבית המשפט נתונה הסמכות לסטות ממתחם העונש ההולם משיקולי צדק (ע"פ 5669/14 לופוליאנסקי נ' מדינת ישראל (29.12.2015)). אולם, חריגה כאמור שמורה למקרים קיצוניים, שמטבעם שמורים לשיקול דעתה של הערכאה הדיונית. בענייננו, לא הוצג נימוק שיצדיק התערבות בהכרעת הערכאות קמא.

6. אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"ב תשרי תשפ"ה (14 אוקטובר 2024).

יוסף אלרון
שופט